

APOSTOLI JOHANNEKSEN ILMESTYSKIRJA; luku 17

Suuren Babylonin eli porton ennustus; 17:1-18

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, ja puhui minulle sanoen: "Tule, minä näytän sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu paljojen vetten päällä, hänen, jonka kanssa maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet".

Ja hän vei minut hengessä erämaahan. Siellä minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

Ja nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä ja piti kädessään kultaista maljaa, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettauksia.

Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaisuus: "Suuri Babylon, maan porttojen ja kauhistuksien äiti". 17:1-5

"Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, ja puhui minulle sanoen: "Tule, minä näytän sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu paljojen vetten päällä, hänen, jonka kanssa maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet". 17:1-2

Apostoli Johannekselle näytetään suuren Babylonin eli suuren porton tuomio. Portto esiintyy Jumalasta luopumisen ja epäjumalanpalvelun symbolina Raamatussa. Poliittiset tai muuten arkaluontoiset asiat on ennustuksissa usein kätkeyty kuvakieleen. Ja jos Jumala ei olisi viisautessaan kirjoittanut esimerkiksi tätä lukua 17 kuvakielellä, niin itse uskon niin, että se ei olisi koskaan säilynyt meidän päiviimme asti. Monista bysanttilaisista Raamatun teksteistä puuttuu Ilmestyskirja kokonaan juuri tämän takia.

Lopunajan tapahtumat ovat usein kirjoitettu kuvaannollisella kielellä ja kuvia ei tule selittää mielivaltaisesti, vaan usein myös teksti yhteydessä on valmis selitys. Missä selitystä ei ole, etsikäämme se muualta Raamatusta eli Raamatua tulee tulkita Raamatulla.

Raamatun kuvakieleessä Jumalan seurakuntaa kutsutaan Kristukselle kihlatuksi morsiameksi ja vaimoksi. Aviomiehelle uskonon vaimo, joka on salavuoteinen, on portto. Luopio on sellainen, joka on hyljännyt lopullisesti rakkauden totuuden ja siksi tätä porttoa voidaan kutsua myös luopiokirkoksi eli suureksi Babyloniksi. Babylon on kreikankielen ilmaisu ja Baabel hebreankielen ilmaisu.

"Ja hän sanoi minulle: "Vedet, jotka sinä näit, tuolla, missä portto istuu, ovat kansoja ja väkijoukkoja ja kansanheimoja ja kieliä." 17:15
Tämä apostolin näkemä näky sopii erinomaisen hyvin ja täydellisesti Babyloniin eli Rooman kirkkoon, joka oli rakennettu seitsemälle kukkulalle ja kuvajärjestelmän päälle, ja vedet tässä on kuvallinen ilmaisu, joka tarkoittaa kansoja.

Maan kuninkaat ryhtyivät läheisiin kauppasuhteisiin porton kanssa saadakseen osan tämän rikkauksistaan. Tämä viittaa siis paavin yksinvaltiuden aikaan, jolloin hän hallitsi maailman kauppaa ja tätä käytettiin haureuden ja huoruuden ostovälineenäkin.

Haureus on ensisijaisesti Herran käskyjen murentamista ja huoruus eli salavuoteisuus on uskottomuutta rakkauden totuudelle. Samalla he osallistuiivat myös hänen pahuuteensa ja epäjumalanpalveluunsa. Näin on käynyt usein historiassa; ensin kuninkaat ja sitten heidän alaisensa. Haureuden viini viittaa väärään oppiin ja Herran käskyjen murentamiseen, mutta se viittaa myös niihin keinoihin, joita suuri portto käytti. Monesta seikasta ilmenee ja myös historia todistaa, että tässä oli kysymyksessä myös sukupuolinen saastaisuus ja ihmiset olivat hyvin halukkaita antautumaan porton viettelyksille.

"Älä tee huorin." 2.Moos.20:14

"Poikani, kuuntele Minun viisauttani, kallista korvasi Minun taidolleni ottaaksesi vaarin taidollisuudesta, ja huulesi säilyttäkööt tiedon.

Sillä hunajaa tiukkuvat vieraan vaimon huulet, hänen suunsa on öljyä liukkaampi. Mutta lopulta hän on karvas kuin koiruoho, terävä kuin kaksiteräinen miekka.

Hänen jalkansa kulkevat alas kuolemaan, tuonelaan vetävät hänen askeleensa. Ei käy hän elämän tasaista polkua, hänen tiensä horjuvat hänen huomaamattaan.

Niinpä, lapset, kuulkaa Minua, älkää väistykö Minun suuni Sanoista.

Pidä tiesi kaukana tuollaisesta äläkä lähesty hänen majansa ovea, ettet antaisi muille kunniaasi etkä vuosiasi armottomalle, ettei sinun tavarasi ravitsisi vieraita, sinun vaivannäkösi joutuisi toisen taloon ja ettet lopulta päätyisi huokailemaan ruumiisi ja lihasi riutuessa ja sanomaan:

"Miksi minä kuritusta vihasin ja sydämeni halveksui nuhdetta?

Miksi en kuullut neuvojaini ääntä, kallistanut korvaani opettajilleni?"

Snl.5:1-13

"Siellä minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea." 17:3

"Ja minä näin pedon nousevan merestä; sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä, ja sarvissansa kymmenen kruunua, ja sen päihin oli kirjoitettu pilkkaavia nimiä." 13:1

"Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta, mutta saavat vallan niinkuin kuninkaat yhdeksi hetkeksi pedon kanssa." 17:12

Jumalan enkeli ilmoitti apostoli Johannekselle suuren porton salaisuutta ja apostoli viedään erämaahan, jotta hän voisi nähdä suurta porttoa kohtaavan tuomion. Tämän helakanpunaisen pedon apostoli oli nähnyt jo luvussa 13 nousevan merestä ja tämä villitsevä peto hallitsee väkivallalla ja vääryydellä ja värikin korostaa sen kauhistuttavuutta. Suurella tulipunaisella lohikäärmeellä oli seitsemän päätä ja sen päissä oli seitsemän kruunua. Tämä kuvaa pakanallista Roomaa; sen seitsemää peräkkäistä hallitusjärjestelmää ja kaupungin seitsemää kukkulaa. Rooma ei vielä ollut apostolin aikana jakaantunut kymmeneksi valtioksi. Ja tässä 13:1 kruunut sen sijaan ovat Rooman pedon kymmenessä sarvessa. Tämä on myös katolisen kirkon tunnus ja paavit hallitsivat kymmenen valtion avulla yksinvaltaisesti silloista tunnettua maailmaa.

"Ja nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä ja piti kädessään kultaista maljaa, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettauksia.

Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaisuus: "Suuri Babylon, maan porttojen ja kauhistuksien äiti". 17:4-5

Purppura ja helakanpuna ovat suunnilleen samoja värejä ja molemmat väriaineet olivat hyvin kalliita, ja siksi vain rikkailla oli varaa käyttää tämän värisiä vaatteista. Purppuraväri mainitaan usein kuninkaitten vaatteiden värinä. Kristuksen morsiamen puhdas, valkea pellavapuku eli lahjavanhurskaus on tämän jyrkkä vastakohta.

Babylon ei tyytynyt vain hienoihin vaatteisiin, vaan kaupunki koristeli itseään myös kaikella muulla kallisarvoisilla tavaroilla. Porton kuvaus muistuttaa kuvaa pakanallisista, haureellisista temppeleiporitoista, jollaisia oli siihen aikaan runsaasti. Ja maljassaan portolla oli tarjottavana ainoastaan kaikkia mahdollisia riettauksia.

"Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi.

Ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi.

Nämä Sanat, jotka Minä tänä päivänä sinulle annan, painukoot sydämeesi.

Ja teroita niitä lastesi mieleen ja puhu niistä kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannessasi ja ylös noustessasi.

Ja sido ne merkiksi käteesi, ja ne olkoot muistolauseena sinun otsallasi.

Ja kirjoita ne talosi pihtipieliin ja portteihisi." 5.Moos.6:4-9

Kun Jumala antoi israelilaisille käskynsä, Jumalan Sanan, Jumala käski heidän rakastaa Herraa kaikesta sydämestään, sielustaan ja voimastaan. Näiden käskyjen tarkoitus otsalla ja kädessä oli muistuttaa israelilaisia Herran käskyistä ja Sanasta, että ne olisivat aina mielessä eli otsalla, ja että niitä aina noudatettaisiin jokapäiväisessä elämässä eli kädessä. Herran käskyjä noudattamalla osoitamme rakkautemme Jumalaan.

Suurella portolla ei ollut Jumalan sinettiä eli Jumalan käskyjä, lakia sydämessään, eikä otsalla, eikä merkinä kädessä.

Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaisuus: "Suuri Babylon, maan porttojen ja kauhistuksien äiti" ja piti kädessään kultaista maljaa, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettauksia".

Roomalaiskatolinen kirkko ei ollut ainoastaan pyhien murhaaja, vaan kirkon moraalitila oli rappiotilassa koko pimeän kesiajan. Sen rappiotilaa kuvaa hyvin esimerkiksi paavi Innokentius VIII (1483-1493), jolla oli 16 lasta useiden naisten kanssa.

Paavi Johannes XXIII (1410-1315) oli paaveista ehkä kaikkein pahin ja suurin rikollinen ja hän syyllistyi lähes kaikkiin mahdollisiin rikoksiin. Hän murhautti noin 200 nunnaa ja oli homoseksuaalisti ja eli aviorikoksessa veljensä vaimon kanssa.

Paavi Leo X oli paavina Lutherin aikoina ja hänestä tuli arkkipiispa jo 8 vuotiaana ja oli kardinaalina 13 vuotiaana. Siihen aikaan voitiin ostaa kirkon korkeita virkoja rahalla ja kirkon virkoja myytiin lähinnä aviottomille lapsille, jotka olivat papiston jälkeläisiä.

Vuonna 1510 Luther lähetettiin luostarin edustajana käymään Roomassa. Vilpitön nuorukainen haaveili, että kun hän kiipeää Alppien yli, hän pääsee Jumalan maahan ja siellä papisto on puhtauden esikuva ja kirkot loistavia. Perille päästyään hän kauhistui näkemästään ja on todennut, että se oli turmeltuneempi kuin Sodoma ja Gomorra, tai mitä Babylon on koskaan ollut.

Vainojen historiaa

"Ja minä näin sen naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä; ja nähdessäni hänet minä suuresti ihmettelin." 17:6 Historiassa ei ole koskaan ollut aikaa, jolloin Aabrahamin lapsia ei olisi vainottu. Heti siitä hetkestä alkaen, kun Jumala käski Aabrahamin jättää maansa ja muuttaa luvattuun maahan, vihollinen on tehnyt työtään pyyhkäistäkseen hänen jälkeläisensä pois maan päältä. Valitettavasti kirkosta tuli yksi tämän kavalan lohikäärmeen suunnitelman toteuttajista. Seuraavassa lyhyesti kristinuskon noin 2000 vuotta kestäneen olemassaolon aikana tehdyistä järjestelmällisistä ja harkituista juutalaisten tuhoamisyrityksistä jotakin.

70 jKr. Miljoona juutalaista menetti henkensä, kun Rooman armeija tuhosi temppelin ja Jerusalemin kaupungin.
 1096 - 1270 Tuhansia, mahdollisesti satojatuhansia juutalaisia tapettiin ristiretkien aikana. Esimerkiksi kaikki Brahassa ja Kölnissä asuvat juutalaiset murhattiin kylmäverisesti.
 1182 Juutalaiset karkotettiin Ranskasta ja heidän omaisuutensa takavarikoitiin.
 1289 Wienin kirkolliskokous määräsi, että juutalaisten täytyi ommella pyöreä kangastilkku vaatteisiinsa.
 1290 Juutalaiset karkotettiin Englannista.
 1294 Juutalaiset karkotettiin Bernistä, Sveitsistä.
 1347 Tuhansia juutalaisia murhattiin syytettyinä kaivojen myrkyttämisestä ja mustansurman levittämisestä.

1400-1800 rehotti Espanjan inkvisitio, jolloin monia juutalaisia pakotettiin kääntymään kristinuskoon, karkotettiin, kidutettiin ja tapettiin - ja nämä mielettömät vainot kestivät noin 450 vuotta. Espanja-Portugalin vainoissa on historian arvion mukaan 30 000 marranoa eli käännyttäistä juutalaista, joita poltettiin elävältä ja monia muita hirtettiin sen jälkeen, kun he olivat tunnustaneet kerettiläiset tapansa. Tämän lisäksi kaikki kastamattomat juutalaiset karkotettiin Espanjasta vuonna 1492.
 1494 Kaikki Pohjois-Italiassa sijaitsevan Trenton kaupungin juutalaiset murhattiin sen jälkeen, kun liikkeelle oli lähtenyt huhu, jonka mukaan he olivat tappaneet kristityn pojan uskonnollisissa menoissa.
 1497 Juutalaiset karkotettiin Portugalista.

1789 Ranskan vallankumous palautti juutalaisille ihmisoikeudet oikeusvaltion periaatteiden mukaisesti, sekä ajatuksen että uskonnon vapauden - vapaus, veljeys ja tasa-arvo.
 1826 Paavi Leo antoi määräyksen, jonka mukaan juutalaiset täytyi sulkea gettoihin ja heidän omaisuutensa takavarikoida.
 1881-1921; 1800-luvun lopun Venäjällä ortodoksit murhasivat pogromeissa tuhansia juutalaisia. Pogromi tulee venäjänkielen sanasta, joka kuvaa jonkun kansanryhmän toista kansanryhmää vastaan tekemää hyökkäystä, jonka aikana tuhotaan ja ryöstetään, murhataan ja raiskataan.

Venäjän juutalaiset joutuivat kolmen laajan pogromin uhreiksi. Jokainen näistä pogromeista ylitti edeltäjänsä laajuudessa ja julmuudessa. Stalinin vainot kestivät aina 1920- luvulta aina 1953 maaliskuun 5. jolloin hän kuoli. On arvioitu, että kaikkiaan on menehtynyt noin 40-60 miljoonaa ihmistä. Lisäksi Venäjällä oli suuri puhdistus/luuta ja keskitysleirit ja työleirit, ja joista huomattavin oli Stalinin kanava, Viananmereltä Suomenlahteen, joissa on menehtynyt suuret määrät vankeja.

Saksan vainot 1933-1945 - Holokausti tarkoittaa polttouhria ja oli Saksan suorittama järjestelmällinen juutalaisten kansanmurha toisen maailmansodan aikana. Kuuden miljoonan juutalaisen lisäksi samassa yhteydessä surmattiin miljoonittain muitakin natsien halveksuvia ihmisiä kuten slaaveja, romaneja, vankeja, homoja ja kehitysvammaisia. Päävastuullinen holokaustista oli Saksan kansallissosialistinen hallitus, joka Adolf Hitlerin johdolla hallinnoi, sääteli ja ohjasi joukkotuhon etenemistä, mutta siihen osallistuivat aktiivisesti myös monet Saksan liittolaisista ja niiden miehittämien maiden yhteistyöhön ryhtynyt väestö. Myös katolinen kirkko antoi hyväksyntänsä asialle ja jos kirkko ei olisi alusta alkaen sanonut jyrkästi - Ei! - Saksa ei olisi koskaan voinut vapaasti toteuttaa tätä rikosta. Saksan juutalaiset olivat joutuneet natsien kiihtyvien sortotoimenpiteiden kohteeksi jo vuodesta 1933 alkaen, ja vainot levisivät Saksan miehittämille alueille toisen maailmansodan alettua.

Päätöksen kansanmurhasta "lopullinen ratkaisu", saksalaiset tekivät vuoden 1941 lopulla, ja sitä alettiin toteuttaa järjestelmällisesti vuoden 1942 alusta. Aluksi juutalaisia oli teloitettu ampumalla. Sen osoittauduttua epäkäytännölliseksi saksalaiset perustivat Puolaan tuhoamisleirejä ja ryhtyivät kuljettamaan ghettoihin kokoamiaan juutalaisia niihin tapettavaksi myrkkyykaasulla. Holokausti loppui, kun Saksa joutui vetäytymään miehittämiltään alueilta sodan loppuvuosina 1944-1945. Syylliset asetettiin sodan jälkeen oikeuteen ja moni sai kuolemantuomion. Sodan jälkeisinä vuosikymmeninä holokaustista on tullut pahuuden mittari, jota vasten ihmisten ja valtioiden epämoraalisia tekoja mitataan. Holokaustin kansainvälistä muistopäivää vietetään vuosittain 27. tammikuuta.

Seitsemän päätä ja seitsemän kuningasta

"Ja enkeli sanoi minulle: "Miksi ihmettelet? Minä sanon sinulle tuon naisen salaisuuden ja tuon pedon salaisuuden, joka häntä kantaa ja jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

Peto, jonka sinä näit, on ollut, eikä sitä enää ole, mutta se on nouseva syvyydestä ja menevä kadotukseen; ja ne maan päällä asuvaliset, joiden nimet eivät ole kirjoitetut Elämän kirjaan, hamasta maailman perustamisesta, ihmettelevät, kun he näkevät pedon, että se on ollut eikä sitä enää ole, mutta se on tuleva.

Tässä on ymmärrys, jossa viisautta on: Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuotta, joiden päällä nainen istuu; ne ovat myös seitsemän kuningasta; heistä on viisi kaatunut, yksi on, viimeinen ei ole vielä tullut, ja kun hän tulee, pitää hänen vähän aikaa pysymän." 17:7-10

Kun apostoli ihmetteli pedon ja porton salaisuutta, niin enkeli ilmoitti sen hänelle. Ensin ilmoitetaan peto, että se on ollut, eikä enää ole, merkitsee Rooman keisarin istuinta, joka hallitsi yksinvaltiaasti silloista tunnettua maailmaa ja on sama, jonka kuolin haava parani, joka tarkoittaa, että Rooman keisarin istuin muuttuu Rooman paavin istuimeksi, joka myös hallitsee koko maailmaa yksinvaltiaasti. Tämän Rooman peto eli valtio käy läpi kolme vaihetta; se on ollut - se on siis ollut olemassa ja sitä ei ole enää - tulee siis aika, jolloin sitä ei ole. Se on nouseva syvyydestä eli se tulee ilmestymään Rooman keisarin jälkeen saatanallisessa pahuudessaan. Syvyys tarkoittaa tässä yhteydessä pimeyden valtakuntaa. Raamatussa se kuvaa myös tuonelaa.

Kaikesta komeudestaan, mahtavuudestaan ja kauhistuttavuudestaan huolimatta tämä Rooman peto kulkee kohti tuhoaan.

”Tässä on ymmärrys, jossa viisaus on: Ne seitsemän päätä ovat seitsemän vuorta, joiden päällä nainen istuu; ne ovat myös seitsemän kuningasta; heistä on viisi kaatunut, yksi on, viimeinen ei ole vielä tullut, ja kun hän tulee, pitää hänen vähän aikaa pysymän. Ja peto, joka on ollut ja jota ei enää ole, on itse kahdeksas, ja on yksi noista seitsemästä, ja menee kadotukseen.” 17:9-11
Suuren porton olinpaikka on sama kuin pedon hallituspaikka ja se on ehdottomasti Rooma, apostoli Johanneksen aikaisen maailman pääkaupunki, jota nimitettiin myös ikuisiksi nuoruuden kaupungiksi.

Tähän suureen kaupunkiin, jossa oli apostolin aikana noin 2 miljoonaa ihmistä, keskittyi ennustusten mukaan roomalaiskatolisuuden hallintokeskus, ja joka oli myös Rooman keisarin hallintopaikka. Tämän näyn päät ovat myös kuninkaita. Viisi kaatunutta kuningasta ovat Roomassa ennen apostoli Johannesta olleet hallitusjärjestelmät. Apostolin aikana hallitsi kuudes kuningas, Rooman keisari eli tekstin ilmoituksen mukaan - ”yksi on, viimeinen ei ole vielä tullut, ja kun hän tulee, pitää hänen vähän aikaa pysymän.”
Rooman keisarin, Romulus Augustuluksen jouduttua maanpakoon vuonna 476, oli yli sadan vuoden välivaihe ennen kuin paavit saivat yksinvaltiaan aseman vuonna 610 aina vuoteen 1870 saakka.

Kuningas Nebukadnessar näki näyn niistä suurvalloista Danielin kirjan luvussa 7, jotka tulevat vaikuttamaan Jumalan seurakunnan ja Israelin kansan elämään ja kohtaloihin.

Tämä rautainen valtakunta oli muinainen Rooma, joka myöhemmin hajosi 400-luvulla kymmeneen eri valtioon ja kuvapatsaan varpaat kuvaavat Roomasta syntyneitä pikkuvaltioita silloisessa Rooman valtakunnassa. ”Ja minä näin pedon nousevan merestä; sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä, ja sarvissansa kymmenen kruunua, ja sen päihin oli kirjoitettu pilkkaavia nimiä.” 13:1

”Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta, mutta saavat vallan niinkuin kuninkaat yhdeksi hetkeksi pedon kanssa.” 17:12

Suurella tulipunaisella lohikäärmeellä oli seitsemän päätä ja sen päissä oli seitsemän kruunua. Tämä kuvaa pakanallista Roomaa; sen seitsemää peräkkäistä hallitusjärjestelmää ja kaupungin seitsemää kukkulaa. Jakeessa 9 sanotaan nimenomaan, että seitsemän päätä tarkoittaa seitsemää kuningasta ja ne kuvaavat Rooman kaupunkia, sen hallitsijoita ja kuninkaita. Tässä sanotaan selvästi, että kahdeksas, joka on oikeastaan yksi seitsemästä jakeessa 11, ei tule hallitsemaan pitkään; ja tässä on ennen kaikkea kysymys maailman vallan ilmenemisestä historian eri vaiheissa.

Rooma ei vielä ollut apostolin aikana jakaantunut kymmeneksi valtioksi, vaan se tapahtui vasta 400-luvulla eli se saa silloin kuolinhaavansa. Ja tässä 13:1 kruunut sen sijaan ovat Rooman pedon kymmenessä sarvessa. Tämä on myös katolisen kirkon tunnus ja Rooman paavit hallitsivat kymmenen valtionsa avulla yksinvaltaisesti silloista tunnettua maailmaa.

Pedon kymmenen sarvea

"Ja peto, joka on ollut ja jota ei enää ole, on itse kahdeksas, ja on yksi noista seitsemästä, ja menee kadotukseen. Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuninkuutta, mutta saavat vallan niinkuin kuninkaas yhdeksi hetkeksi pedon kanssa. Näillä on yksi ja sama mieli, ja he antavat voimansa ja valtansa pedolle." 17:11-13

Ilmestyskirjassa luvussa 17 kerrotaan kymmensarvisen pedon selässä ratsastavasta portosta, joka on juovuksissa pyhien verestä ja on se suuri Babylon, maan porttojen ja kauhistuksien äiti. Portto syntyy Raamatun kuvakielellä, kun neitsyt saastuu ja on uskonon rakkauden totuudelle. Porton puku kultaisine maljoineen on kuva laitosturmeluneesta opista ja elämästä. Pedon selässä ratsastaminen kuvaa sitä, kun Rooman kirkkolaitos pystyi toimimaan käyttäen keppihevosenaan maallista valtaa ja tämä lähes täydellinen ja nerokas järjestelmä on tuotu esille mainiosti näissä Raamatun kuvissa - "Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?"

Apostoli Johanneksen aikaiset Herran pyhät tiesivät, kuka heitä vainosi eli Rooman keisarin istuin, joka vaati jumalallista kunnioitusta itselleen ja kun Herran pyhät eivät tähän suostuneet kumartamaan luotua jumalana, oli veristä vainoa.

Apostoli antaa vielä historiallisen tuntomerkin, jolla edelleen Herran pyhät voisivat tunnistaa Rooman pedon, joka on nyt muuttunut paavin istuimeksi, ja joka vaati itselleen edelleen Jumalalle kuuluvan kunnioituksen ja palvonnan.

Sarvet kuvaavat kuninkaita, jotka eivät ole vielä saaneet itselleen valtakuntaa. Ne tulevat kuitenkin hallitsemaan pedon kanssa, ja kun aika on täyttynyt, ne luovuttavat valtansa pedolle ja yhdistävät voimansa sen kanssa Karitsaa vastaan.

Apostolin näkemällä pedolla on kymmenen sarvea eli kymmenen kuningasta eli valtakuntaa, jotka saavat kuninkuuden yhdeksi hetkeksi pedon kanssa. Kymmenen sarvea ja peto vihaavat Rooman Vatikaanin johtamaa uskonnollista porttoa, suurta Babylonia, joka ratsastaa pedolla ja pyrkii ohjailemaan sitä.

Baabelin kuninkaalle Nebukadnessarille näytettiin maailman valtojen aikakaudet ihmisen kaltaisen kuvapatsaan muodossa. Danielin antaman selityksen mukaan kuvapatsaan historialliset aikakaudet ovat monien tulkitsijoiden mukaan; kuvapatsaan pää on Baabelin valtakunta (605-537), hopeinen rinta ja käsivarret on Meedo-Persia (537-331) ja vaskiset lanteet ovat Kreikka-Makedonia (331-63), ja rautaiset jalat ovat Itä- ja länsi Rooma. Kymmenen varvasta kuvapatsaassa ovat Rooman sekasortoissa tilassa kymmenen valtion muodossa.

Paholaisen viha Jumalaa vastaan on niin suuri, että se ei siedä edes porton vääristynyttä uskontoa ja jumalanpalvelusta ja sen rikkaudet tullaan ryöstämään ja se poltetaan tulessa.

Lopuksi Danielin kirjan kuvapatsaassa oleva kivilohkare, Jeesus Kristus iskee kuvapatsaan jalkoihin ja silloin koko antikristillinen pedon valtakunta tulee kukistumaan lopullisesti.

Danielin näyn mukaan Rooman pedon valta ei varsinaisesti lopu, vaan se elpyy keisarin istuimen romahtaessa kymmenen sarven kanssa lopulliseksi antikristilliseksi hirmuvallaksi hallitsemaan maailmaa hetkeksi, kunnes Jeesus Kristus kukistaa sen ja hallitsee iankaikkisesti.

"Hän vastasi näin: "Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murskaa sen.

Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Ja heidän jälkeensä nousee eräs muu, ja hän on erilainen kuin edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta.

Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi.

Sitten oikeus istuu tuomiolle, ja hänen valtansa otetaan pois ja hävitetään ja tuhotaan loppuun asti.

Ja valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat Häntä ja ovat Hänelle alamaiset." Dan.7:23-27

Pergamon seurakuntakaudella seurakunta liittoutui maailman ja Rooman keisarin istuimen kanssa ja Tyatiiran seurakuntakaudella Iisebel turmeli suuren osan Jumalan seurakuntaa Baabelin opeilla ja valheilla. Samalla tavalla kuin Iisebel aikoinaan turmeli Israelin kansan Baalin palvonnalla Ahabin päivinä, turmeli katolinen Iisebel Jumalan seurakunnan kauheuksillaan.

Tämä neljäs valtakunta kerää itseensä kaikki edellisten petojen piirteet ja on kauhistuttavampi ja vielä vihamielisempi Jumalaa kohtaan kuin edelliset.

Tässä on kyse leijonan vallasta, karhun voimasta ja raakuudesta ja leopardin nopeudesta.

Rooman katolisen uskonnon ainekset ovat kaikista näistä kolmesta edellä mainituista historian suurvalloista, jotka ovat romahtaneet ja ovat sittemmin sekoittuneen kristinuskoon ja tämä on kauhea kristinuskon ja Baabelin uskonnon sekoitus, oikea paholaisen sekasikiö.

Peto, joka on ollut ja jota ei enää ole kuvaa juuri tätä historian tapahtumaa. Tämän esitöytymyksenä historiassa on ollut aikoinaan muinaisuudessa Tyyron ruhtinaan valtakunta, kun hän ylpistyi ja otti Jumalan paikan ja Hänelle kuuluvan kunnioituksen ja palvonnan - eikä sinua enää ole, hamaan ikiaikoihin asti. Tämä Tyyron ruhtinas oli langennut kerubi eli paholainen, joka johti valtakuntaansa, joka oli rikas ja kaunis meren porteilla ja kävi kauppaa monien valtakuntien kanssa, ja on esikuva lopun ajassa syvyydestä nousevalle lohikäärmeen johtamalle suurelle Babylonille, rikkaalle ja mahtavalle Roomalle.

"Näin sanoo Herra, Herra Tyyrolle: Eivätkö sinun kukistumisesi pauhusta, kun haavoitetut voihkivat, kun surman omat surmatahan sinun keskelläsi, saaret vapise?

Valtaistuimiltaan astuvat alas kaikki meren ruhtinaat. He heittävät pois viittansa ja riisuvat kirjaellut vaatteensa, he pukeutuvat kauhuun ja istuvat maahan, värisevät joka hetki, tyrmistyneinä sinun tähtesi.

He virittävät sinusta itkuvirren ja sanovat sinulle: 'Kuinka olet sinä, joka olit asuttu, hävinnyt meriltä, sinä ylistetty kaupunki, väkevä merellä, sinä ja sinun asukkaasi, jotka levittivät kauhuansa kaikkiin siellä asuvaisiin.

Nyt värisevät saaret sinun kukistumisesi päivänä, merensaaret kauhistuvat sinun loppuasi.'

Sillä näin sanoo Herra, Herra: Kun Minä teen sinusta aution kaupungin, niinkuin asumattomat kaupungit ovat, kun Minä annan syvyyden käydä sinun ylitsesi ja paljot vedet peittävät sinut, silloin Minä syöksen sinut alas hautaan vaipuneitten pariin, ikiaikojen kansan tykö, ja annan sinulle asunnon maan syvyyksissä, niinkuin siellä ovat ikiaikojen rauniot, hautaan vaipuneitten parissa, ettei sinussa asuttaisi; mutta ihanuuden Minä annan elävien maahan.

Sinut Minä panen kauhuksi, sinua ei sitten enää ole; ja jos sinua etsitään, ei sinua enää löydy, hamaan ikiaikoihin asti, sanoo Herra, Herra." Hes.26:15-21

Karitsa on voittaja

"He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa on voittava heidät, sillä Hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas; ja kutsutut ja valitut ja uskolliset voittavat Hänen kanssansa." 17:14

Apostoli Johannekselle näytetään aikakauden loppu ennen kuin Herramme Jeesus Kristus saapuu takaisin ja Hän saavuttaa silloin lopullisen voiton ja Hänen edessään petokin on voimaton.

Peto sotii Jumalan Karitsaa vastaan, mutta Hän on voittava heidät, sillä Hän on kuningasten Kuningas ja herrain Herra ja kutsutut ja uskolliset pyhät voittavat yhdessä Hänen kanssaan.

Herra etsii ja tarvitsee niitä palvelijoita, jotka ovat uskollisia Hänelle aina kuolemaansa saakka, eivätkä lankea seuraamaan suuren porton väärennettyä evankeliumia, jota Rooma on levittänyt kaikkeen maailmaan.

"Maan uskollisia Minun silmäni etsivät, että he asuisivat Minua lähellä; joka vaeltaa nuhteettomuuden tietä, se on oleva Minun palvelijani."

Ps.101:6

"Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso: valkoinen hevonen, ja sen selässä istuvan Nimi on Uskollinen ja Totinen, ja Hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa.

Ja Hänen silmänsä olivat niinkuin tulen liekit, ja Hänen päässään oli monta kruunua, ja Hänellä oli kirjoitettuna Nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin Hän itse, ja Hänellä oli yllään vereen kastettu vaippa, ja Nimi, jolla Häntä kutsutaan, on Jumalan Sana.

Ja Häntä seurasivat ratsastaen valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot, puettuina valkeaan ja puhtaaseen pellavavaatteeseen.

Ja Hänen suustaan lähtee terävä miekka, että Hän sillä löisi kansoja.

Ja Hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalalla, ja Hän polkee kaikkivaltiaan Jumalan vihan kiivauden viinikuurnan.

Ja Hänellä on vaipassa kupeellaan kirjoitettuna nimi: "Kuningasten Kuningas ja herrain Herra". 19:11-16

Suuren porton riisunta

"Ja hän sanoi minulle: "Vedet, jotka sinä näit, tuolla, missä portto istuu, ovat kansoja ja väkijoukkoja ja kansanheimoja ja kieliä.

Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ja peto, ne vihaavat porttoa ja riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulessa.

Sillä Jumala on pannut heidän sydämeensä, että he täyttävät Hänen aivoituksensa, yksimielisesti, ja antavat kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan Sanat täyttyvät.

Ja nainen, jonka sinä näit, on se suuri kaupunki, jolla on maan kuninkaitten kuninkuus." 15-18

Ja nainen on se suuri kaupunki, jolla on maan kuninkuus. Suuri portto, nainen ja Babylon ovat yksi ja sama asia ja se suuri kaupunki ei voi olla mikään muu kuin Rooma. Pahuudessaan yksikään kaupunki ei voinut kiistellä Rooman kanssa arvonimestä suuri ja sieltä on lähtöisin melkein kaikki maailmassa vaikuttava paha. Siksi tätä naista nimitetään tässä luvussa suureksi Babyloniksi, maan porttojen kauhistuksien äidiksi.

”Vedet, jotka sinä näit, tuolla, missä portto istuu, ovat kansoja ja väkijoukkoja ja kansanheimoja ja kieliä.” 17:15

Suuren porton valta on käsittämättömän suuri niin ettei mikään aikaisempi valtakunta vedä sille vertoja.

Jakeessa 16 tapahtuu yllätys, että portto, joka vallitsee kuningattarena kaikkia näitä kuninkaita ja kansoja, kokee vastarintaa näiden taholta. Aluksi peto kantaa naista (jakeet 3,7), ja kuninkaat antavat kaiken valtansa häntä kantavalle pedolle (jakee 13). Mutta nyt kuninkaat ja pedon liittää yhteen voimakas viha porttoa kohtaan ja tätä kuvataan sanoilla vihata, riisua paljaaksi, syödä ja polttaa.

Suuren porton tuomion takana on Jumala ja pahakin joutuu lopulta Jumalan välikappaleeksi. Rooman petokin saa tuomionsa samalla tavalla kuin portto.

”Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ja peto, ne vihaavat porttoa ja riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulessa.

Sillä Jumala on pannut heidän sydämeensä, että he täyttävät Hänen aivoituksensa, yksimielisesti, ja antavat kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan Sanat täyttyvät.” 17:13-17

Pedon valtakunta on jatkuvasti ristiriidassa myös itsensä kanssa, ja se valtakunta tulee kerran tuhoutumaan täydellisesti ja lopullisesti.

Keskiaikainen Eurooppa alistui Rooman kirkon hallintaan ja siihen ei oltu tyytyväisiä. Monet hallitsijat joutuivat nöyrytymään kirkon vallan edessä ja jopa konttailemaan Vatikaanin portaita ja kuka tahansa saattoi joutua kirkon kiroukseen tai pyövelin käsiin mestattavaksi.

Tässä vallan alistamisessa alkoi herätä suuri kysymys, mikä oikeus paavilla on käyttää maallista valtaa yksinvaltiaana?

Englannin uskonpuhdistajat kutsuivat paavia Rooman piispaksi ja olivat sitä mieltä, ettei hänen valtansa tule ylettyä Italiaa ulommaksi.

Vasta uskonpuhdistus toi protestia paavin kirkolle ja tässä monet ruhtinaat näkivät tilaisuutensa tulleen ja he suosivat uskonpuhdistusta juuri poliittisista syistä. Se vapautti heidät vuosituhantisesta Rooman ikeestä ja toi suunnattomia tuloja valtiolle.

Pedon kymmenen sarven eli valtion kääntynyt porttoa eli kirkkoa vastaan, alkoi säälimätön riisunta ja hallinnolliset siteet Vatikaaniin katkaistiin. Luostareiden ja kirkkojen aarrearkut tyhjenivät kuninkaitten pohjattomiin pusseihin.

”Ja nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä ja piti kädessään kultaista maljaa, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettauksia.” 17:4

Ruotsi-Suomen historiasta voimme lukea kuningas Kustaa Vaasasta, joka oli realistinen ja vanhurskas hallitsija. Hän kävi kirkon omaisuuteen armotta käsiksi, ja muun muassa Naantalinnun nunnaluostarilta otettiin valtiolle satoja maatiloja. Portolla ei ollut Ruotsi-Suomessa rakastajia ja yksikään piispa ei vastustanut näitä uudistuksia.

Samoin Ranskan ja Italian vallankumoukset riisuiivat lisää helyjä portolta. Venäjän ortodoksinen portto riisuttiin vuonna 1917 kommunistien toimesta. Rooman kirkon valta, loisto ja harhaopit olivat sitä luokkaa keskiajalla, että nykyihmisen on vaikea luoda oikeaa käsitystä asiasta.

Lähtekää ulos te Minun kansani - Kirkko pitää valtaansa siten, että se ei vastusta varsinaisesti totuutta, mutta sulkee sen sisäänsä ja vääristää ja tukahduttaa sen lopulta ja sen periaatteena on ollut kautta vuosisatojen, että kaiken hengellisen toiminnan tulee tapahtua vain virallisen kirkon kautta. Ja monet uskovat, että kirkko on Jumalan ainutlaatuinen välikappale maan päällä. Jumala on aina kutsunut kautta historian kansansa pois porttokirkosta, että elävä ja turmeltumaton evankeliumi säilyisi maailmassa puhtaana ja totuudellisena.

Monet munkit luostareissa elivät köyhyydessä, mutta harjoittivat ahneutta oman kirkkonsa ja luostarinsa hyväksi ja niin tekivät luostareista upporikkaita.

Kirkko sieti lähes mitä tahansa harhaa ja kaikki oli sallittua, kunhan ei vain loukannut kirkon arvovaltaa, eikä arvostellut sen oppia ja varsinkaan kirkon johtoa. Jumalan Sanan arvovaltaisemmat säännöt olivat rajana, jota ei saanut ylittää. Kaikelle toiminnalle tuli saada kirkon siunaus ja sen täytyi tapahtua kirkon sisällä ja valvonnassa.

Roomalaiskatoliseen kuuluva ilmaisee uskollisuutensa kirkolle kumartamalla pedon eli Marian kuvaa. Jos kaikki pyhät olisivat jääneet kirkkoon, olisi lopulta heidän kristillisyytensä sotkeutunut paavin harhoihin ja moraalittomuuteen ja niin kristinusko olisi kokonaan hävitetty.

Jos Herran pyhät kuuluvat Rooman kirkkoon, niin heidän siellä pysyminen vahvistaa vallalla olevaa järjestelmää hävittämään toisia Herran pyhiä. Kun näin käy, on kristinuskon eri kirkkojen ja lahkojen edustaman yleisen kirkon säilyminen juuri paholaisen tärkein harrastus ja tavoite. Kysymysten esittämisen tilalle aletaan vaatia tottelevaisuutta kirkolle. Tämä pedon perusolemus ei tule koskaan muuttumaan.

Katolinen kirkko lopunajassa

Ilmestyskirjan historiallisen tulkinnan mukaan pedon hirmuhallitus kesti 1260 vuotta, mutta se ei häviä vielä kokonaan pois, vaan on olemassa aina Herramme takaisin tulemiseen saakka. Peto sai toimintansa loppuaikoina kolme murskaavaa iskua ja ne olivat uskonpuhdistus, Ranskan vallankumous ja sen pusertuminen Vatikaaniin.

Koska historia toistaa itseään, alkuseurakunnan kaltaiset herätysliikkeet pyrkivät nykyaikanakin kirkollistumaan ja vain valvova kristitty näkee, kuinka petoilmiöt kehittyvät.

"Ja hän sanoi minulle: "Älä lukitse tämän Kirjan profetian sanoja; sillä aika on lähellä.

Vääryyden tekijä tehkään edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehkään edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhitettykään edelleen.

Katso, Minä tulen pian, ja Minun palkkani on Minun kansani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan.

Minä olen A (Alfa) ja O (Omega), ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu. Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä

elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle Kaupunkiin!
Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja
epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät.
"Hän, joka näitä todistaa, sanoo: "Totisesti, Minä tulen pian".
Amen, tule, Herra Jeesus!

*Meidän Herramme, Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän
kanssanne! Amen."* 22:10-15,20-21